

Наређење поверенице за заштиту равноправности, Невене Петрушић, митрополиту Амфилохију да се јавно извини учесницима геј параде [\[1\]](#), представља опасан напад на религијска права, али и на елементарну грађанску слободу у Србији.

Треба имати у виду две важне ствари. Прво, митрополит Амфилохије је своје речи о „смраду содомском“ изрекао у цркви, у литургијској беседи (у храму преподобног Харитона Исповедника, на полуострву Луштица, код Херцег Новог [\[2\]](#)). И друго, митрополит Амфилохије је само подсетио шта Свето писмо каже о содомији, односно само је поновио хришћански став о „содомијском греху“.

Содомија је за хришћане грех који, из извесних разлога, Бог особито осуђује. То је једини грех због којег је Господ уништио читаву једну област (градове Содому и Гомору; Пост. 19, 1-29). Хришћанском Богу, али и јеврејском и мухамеданском, овај грех је нарочито гнусан. У Књизи Левитској (18, 22; 20, 13) каже се: „са мушкарцем не лежи као са женом; гадно је“, при чему тоеваћ (гадост, гнусоба) „буквално значи нешто што Господ презире и мрзи“ [\[3\]](#). Содомију, према хришћанима, Господ види као изругивање свом најдражем делу, Човеку (Адаму). Содомија је човеково скрнављење, не само симболичко, већ и стварно, јер је њена консеквенца – ако би се универзализовала – самоуништење читавог људског рода. Св. Јован Златоуст чак вели да су мужеложници, у извесном симболичком смислу, „гори од убица“ и „општи издајници“ [\[4\]](#). „Огањ содомски“, каже Св. Јован Златоуст, служи да све оне који су лакомислени према овој врсти греха, „Бог уразуми“ [\[5\]](#). Уништење Содоме и Гоморе је, по хришћанима, озбиљна опомена свим људима, и свако ко содомију подржава ризикује и сам Божију казну. Зато је дужност хришћанских отаца да вернике упозоравају на опасност од овога греха.

Наравно, у либералној држави Црква нема право да свој став о хомосексуалности намеће целом друштву. Али, ни либерална држава нема право да Цркви намеће свој вредносни систем. Позивање на одговорност архијереја због проповеди у цркви, у којој се износи део традиционалног верског учења, а без вређања икога поименице, директан је напад не само на слободу вероисповести, већ и на елементарну слободу говора. Митрополит Амфилохије је изрекао извесне опште вредносне судове, који могу да нам се допадају, или не допадају. Али, он има право да изриче те вредносне судове, не само зато што су они део учења његове цркве, већ и зато што слобода говора подразумева управо слободу изрицања свих општих вредносних судова.

Стога, атак поверенице за заштиту равноправности, Невене Петрушић, на митрополита Амфилохија није само директан напад на хришћанство, као вероисповест и вредносни

Опасан напад на грађанску слободу

Пише: Слободан Антонић
понедељак, 07 март 2011 19:11

систем. Он је директан напад и на елементарне грађанске слободе и темељне либералне вредности. Невена Петрушић је у овом случају послужила само као проводик својеврсног НВО тоталитаризма (пошто је, како сама признаје, прихватила многобројне захтеве из НВО сектора, да се, због „говора мржње“, процесуира митрополит Амфилохије [6]). Јавност се, наиме, још приликом доношења Закона против дискриминације, као и приликом инсталирања Повереника за заштиту равноправности, са зебњом питала да ли ће ове нове установе донети повећање стварне заштите грађана од кињења и шиканирања, или је посреди ковање још једног буздована наших грађанистичких НВО за утеривање „политички коректног“ мишљења Србима у главу.

Са овим потезом Невене Петрушић и та дилема је разрешена. Свештеници у својим црквама, професори у својим семинарима, домаћини за својим славским столом, коментатори на својим блогovima, више неће смети да изричу „политички некоректне“ вредносне судове. Од сада ће свако од нас морати да води рачуна да нас нека НВО може пријавити, а Невена Петрушић јавно опоменути и дати на суд, само ако кажемо нешто што се у „другој Србији“, Вашингтону или Бриселу, сматра политички некоректним. Наши НВО душебрижници очигледно желе да нас све глајхшалтују – „утерају у корак“. Да мислимо исто, да верујемо исто и да радимо исто. Да ли наша власт – не само београдска, већ и бриселска и вашингтонска – заиста мисли да ће успети да тако пацификује овај народ?

То не знамо. Али, да је у питању опасан преседан, који угрожава не само нашу веру, већ и нашу слободу, то јако добро знамо. Зато је необична одбрана да се Митрополит не може гонити јер је црногорски држављанин [7]. То је ипак, да будем груб, једна помало фишкалска гимнастика, једно извлачење недостојно озбиљности ситуације. Не, ово није питање ни држављанства, ни правне надлежности, па чак ни Цркве. Ово је питање слободе. Ово је основно, грађанско питање. Јер, слободу имамо само онолико колико смо у стању да је бранимо и упражњавамо. И ако се сада јасно не супротставимо, када ћемо то учинити?

[1] <http://www.nspm.rs/hronika/izvinjenje-amfilohija-ili-na-sud-izvor-b92-beograd-poverenica-za-zastitu-ravnopravnosti-nalozila-mitropolitu-amfilohiju-radovicu-da-se-javno-izvini-ucesnicima-gej-parade.html>

[2] <http://www.srpskenovinecg.com/crnagora/7467-amfilohije>

[3] John Jefferson Davis, *Evangelical Ethics: Issues Facing the Church Today*, P and R Publishing Company, 1985, p. 117; наведено према: Владимир Димитријевић и Јован Србуљ (ур), *Мушкарац и жена пред тајном тела: православље и полност*, „Православна мисионарска школа при храму Светог Александра Невског“, Београд, 2006, стр. 298.

Му

[4] Свети Јован Златоуст, „Идолопоклонство и блудочинство“, у Димитријевић и Србуљ (исто), стр. 262-268; стр. 265.

[5] Исто, стр. 266.

[6] http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/nece_biti_sudjenja_amfilohiju.55.html?news_id=211060

[7] <http://www.nspm.rs/hronika/velibor-dzomic-velika-nestrucna-blamaza-poverenice-za-zastitu-ravnopravnosti.html>